

vist, at som det hidtil var gaaet, var der ikke Sikkerhed for, at Hensynet til Publikums Tarv vilde blive tilstrækkelig varetaget. Dette er rigtigt. Men det siger sig selv, at heraf følger paa ingen Maade, at der i hvert enkelt Tilfælde skulde være at meddele Koncession uden Hensyn til de i øvrigt foreliggende Omstændigheder. Blandt de Omstændigheder, der særlig maa være at tage Hensyn til, er selvfølgelig Ønsker og Opfattelser i den eller de Kommuner, som berøres af Telefonanlægget. Derfor er det ogsaa udtrykkelig foreskrevet i Loven, at forinden Koncession meddeles, skal der indhentes Erklæring fra de paagældende Kommuner. Dette er, hvad jeg ønskede at fremhæve, for at der ikke skulde være Misforstaaelse med Hensyn til det paagældende Udvalgs og Tingets tidligere Stilling. Men i øvrigt vil jeg som min personlige Mening endnu tilføje dette, at hvorvidt den ærede Minister i det her foreliggende Tilfælde har benyttet sin Myndighed paa en rigtig og forsvarlig Maade, kan der ikke endelig dømmes om, forinden Afgørelsen kommer til at foreligge i sin Helhed.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Høgh-Guldberg: Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er det for at nedlægge en Indsigelse imod den Udtalelse, som i Gaar kom fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. Christensen) om, at Foreningen af jyske Landboforeninger eller dens Husmandsudvalg driver agitatorisk politisk Virksomhed paa de af den ledede statsunderstøttede, saa stærkt besøgte og fra alle Sider anerkendte Husmands-Fællesrejser. Dette er nemlig ikke Tilfældet og bør ikke staa uimodsaagt.

Første Viceformand (J. C. Christensen): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds Ordet.

Alf. Christensen: Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er det for at fremdrage et Par ganske enkelte Forhold. Først ønsker jeg at minde om, at vi i forrige Samling vedtog en Lov om Ferskvandsfiskeriet, hvorved vi naaede ganske betydelige Fremskridt baade med Hensyn til Fiskenes Fredning, til Forebyggelse af ulovligt Fiskeri og til at sikre Fiskenes

Gang rundt om i alle de forskellige Vande, navnlig ved at aabne en obligatorisk Vej for Aalen og en Adgang til Vej for Laksfiskene. Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den ærede Landbrugsminister, om han har gjort eller agter at gøre noget Skridt for at indprente denne Lov ude i Jurisdiktionerne. Man ved, at der er vedtaget en Lov, men som sædvanlig ved man ikke, hvad der staar i den, og da dette er en Lov, som vil være ganske virkningsløs, hvis ikke de Foranstaltninger, som Loven omtaler, træffes, vil det blive nødvendigt, at denne Lov særlig inskærpes Jurisdiktionscheferne. Hensigtsmæssigt vilde det vel være, om der var en Mand eller Mænd, som havde specielle Kundskaber og Interesse for Sagen, der kunde paatage sig at se efter, om disse Aalepas og Fiskepas i det hele ogsaa blive indrettede paa de Steder, hvor de skulle indrettes. Jeg skal tillade mig at bringe i den højtærede Ministers Erindring, at vi her i Danmark have en Mand, hvis Interesser for Ferskvandsfiskeriet og alt, hvad dertil hører, er saa stærk, at der kan være Grund til at antage, at han, blot han faar en Smule Opfordring og Bemyndigelse fra Ministerens Side, vil være villig til at have Tilsyn med den Slags Ting. Det er Fiskeriforeningens Konsulent Hr. Arthur Feddersen, jeg tænker paa. Uden et virksomt Tilsyn vil Loven vist ikke gøre nogen større Nytte med Hensyn til at sikre Fiskenes Opgang i Vandene, og den vil saa komme til at svigte et af sine Formaal. — Det andet Spørgsmaal, jeg gerne vilde rette, er til den højtærede Indenrigsminister. Det drejer sig, som de fleste Spørgsmaal, der ere rettede til Ministeren her, om Banerne. Det angaar dog ikke Banernes Kørsel, deres Gang eller Gaaen i Staa, men et Licitationsforhold eller rettere Mangel paa Licitationsforhold, som er kommen mig for Øre. Det er saaledes, at naar der skal anskaffes Materiel, laves Stationsbygninger, kort sagt, sættes Foranstaltninger i Scene, blive Arbejderne gerne udbudte i Licitation, men man har sagt mig, at dette ikke finder Sted for Varmeanlæggenes Vedkommende, men at de — maaske paa et eneste Tilfælde nær — have været samlede paa en Haand. Det vil med andre Ord sige, at de ere monopoliserede. Jeg vil tillade mig, at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes det forholder sig hermed, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt og rigtigt at benytte den sædvanlige Udvej at bortlicitere saadanne Arbejder, og hvis de endelig skulle monopoliseres, om man